

[Augsburg], 19. Februar 1569

An Johannes Crato von Krafftheim

UB Breslau, Ms 9820 (Rehdigeriana 246), Nr. 338 (fol. 449r-v).

Clarissimo viro, D. Io[anni] Cratoni, Caesareae Maiestatis archiatro, Sacri palatij comiti etc. Domino et patrono suo colendo. Wien.

S. Literas meas dies abhinc 8 datas, E. T. esse redditas arbitror. quarum summa haec fuit, quando mihi homini literato per literas (quod putaram) doctoratus philosophiae decerni haudquaquam possit, me philosophiae discipulum, aequissimo animo vsque ad obitum mansurum, et liberalitatem tuam nihilo minus perpetua grati animi memoria conseruaturum. Quo eodem animo etiam nunc sum. Hac ipsa hora specimen Isocraticum accepi, extortum tandem minis: vt ipse penè mirer ♂ in Ω in hac reuolutione mihi horoscopantem, tantum tamen potuisse. ἀλλὰ μὴ πρὸ νίκης ἐγκώμιον: quis scit, quid vesper serus vehat? Nondum enim absolutus, sed inchoatus est Isocrates: de quo E. T. consilio mihi est opus. Character est et graecus et Latinus elegans et autor paeclarus, nec Caesare indignus, si quid ego iudico. Additamenta mea grammatica sunt et puerilia. Quod iusseris faciam et est deliberandi spaciun. Praefationes enim postremò imprimuntur. Plura ob breuitatem temporis non licet: nisi quod illud addere cogor, me in dedicatione Ciceronianorum opusculorum astris parum propicijs vsum. Ludouicus Carinus de me optimè meritus, cui Catonem inscripsi, 17 Ianuarij decessit: D. Achilles, cui somnium Scipionis, vix euasit. Io[annes] Ludouicus Hauenreutter, summi amici mei, Physici Argentinensis F[ilius], cui Laelium, adhuc domi meae decumbit, non sine periculo. Deus opt[imus] Max[imus] E. T. quam diutiss[ime] florentem et incolumen conseruet. 19 Februarij 69.

Hiero[nymus] W[olfius]
T[uus].